

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijače velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opraviš tvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

## Stremayrova ravnopravnost v sodnijskih uradih.

### II.

Za navadnega človeka, ki nij niti nemškiutar, niti zagrizen nemški strankar, niti birokrat, je nerazumljivo, zakaj bi se jedinstvo naše države razdrlo in podrlo, ko bi v registraturah sodnijskih in različnih drugih uradov po Slovenskem ležali akti, pisani v slovenskem jeziku. Razprave o katerih so ti akti napisani, vršile so se, kolikor so stranke intervenirale, v slovenskem jeziku, kajti stranke družega jezika ne umejo. (Pri nas tudi nij tistih „mešanih“ okrajev, razen kočevski nemški, ki ima tudi par slovenskih občin, in temu sosednji slovenski, katerih ima vsak par kočevskih vasij.) Če se o slovenskih razpravah državi nij škoda godila, zakaj bi se, ako se slovenska beseda slovensko zapíše. Jezikova zmešnjava bi nastala, pravijo, pravi babilon bi se obudil, ko bi se ravnopravnost res dejansko izvršila. Vsak uradnik bi moral biti jezikosloven genij, in minister celo Mezofanti. Ne laskamo si, da bi z našimi argumenti ljudi nasprotnega trdenja prepričali, zato tukaj le omenimo, da za stalno nastavljeni uradniki radi v deželi ostajajo, da ne prosijo za prestavljenje iz Dalmacije v Galicijo ali iz Češke v Bukovino, da jim je tedaj znati le jezike tiste dežele, v kateri služijo. To pa je menda vendar opravičena terjatev! Kdor v mnogojezičnej Avstriji ne zna več kot jeden jezik, ta bi po pravici ne smel biti javni funkcionar. Če pa kdo hoče biti prestavljen v druge drugačejezične dežele, naj pa pogoje spolni in še jezike one druge dežele zna. Predmeti uradniškega posla so tudi večinoma taki, ki zadevajo le dotično deželo, neizrečeno mala

manjšinica teh poslov je taka, da se morajo razprave o njih pošiljati uradom v kako drugo deželo, kjer ne razumejo onega deželnega jezika, v katerem so ali bi bili akti spisani, — v teh slučajih bi ne bilo težko skrbeti za uraden prevod. Kar se pa tiče občenja z ministerstvi, bi menda vendar ne bil smrten greh, ako bi pri ministerstvih bili tudi svetovalci in referenti za posamezne dežele, kateri so zmožni dotičnega deželnega jezika, in kateri bi ministerijalne razpise v deželnem jeziku na papir dejali. Tako nij niti v personalnem niti v stvarnem oziru nobenega zadržka, da se uraduje v narodovem jeziku, ako so le dotični uradniki jezikov dežele, v kateri služijo, zmožni tudi v pismu.

Mi si tedaj ravnopravnost tako mislimo, da se vsa uradna opravila na Slovenskem opravljajo v slovenskem jeziku, da se strankam dajejo iz vseh naših uradov slovenski odloki, slovenska razsodila, da uradi na Slovenskem v občenju mej soboj si z neposredno predpostavljenimi uradi občujejo slovensko, z jedno besedo, da je pri nas uradni jezik slovenski jezik. To se lahko izpolni, če se le hoče. Če vsi uradniki pri naših uradih prve in druge stopinje ne znajo slovenskega jezika, — naj se ga pa naučé, ali pa naj gredo tja služiti, kjer ljudski jezik razumejo, mej Nemce.

Kako pa bi bilo potem z drugimi narodnostmi v naših slovenskih deželah? Vsakemu svoje, kakor nam svoje! Se ve da je treba to omejiti na narodnosti, ki so v teh deželah doma. Če pridejo individui tujih narodnosti k nam in k našim narodom pravne pomoči iskat, — tuje, t. j. take narodnosti, ki nij pri nas doma, — pa naj se ravnajo po našem domačem jeziku, kakor bi se ravnali po francoskem v Parizu, po italijanskem v Rimu. Vsi narodi

avstrijski smo sicer v Avstriji doma, a mi smo le bolj kot sosedje jednega kraja, jedne vasi, nego kot sostanovalci v istej hiši. Če pride moj dragi sosed v mojo hišo, naj se vede, kakor bi se vedel jaz v njegovej hiši. Nij treba, da bi bil sosed sosedu sluga, ko sta lahko obadva svobodna.

Sluga pa je sedaj naš slovenski narod, kateri se ne smatra niti toliko vreden, da bi se ga s slovensko pozivnico pozvalo v urad, da bi se mu rešila njegova zadeva v slovenskem odloku, v slovenskem razsodilu, ki dosedaj nij dosegel milosti, da bi dobil zatožbo v razumljivem jeziku, ako je tako nesrečen, da je prišel v kriminal, ali da bi se mu razsodba dala pisana v njegovem slovenskem jeziku. Kajti vse to je tuje nemško — nerazumljivo stranki. To je krivica. Da pa se naše ljudstvo niti ne kliče v urade s slovenskimi listi, to je neodpustljivo, ker velikrat stoji na pozivnici (posebno v kazenskih zadevah pri privatnem udeleženci in pri vskljenih obravnavah), da stranka sme priti, če hoče, a primorana nij, — stranka pa pride, po dva dni dolgem potovanji, — ker je mislila, da mora priti in pozivnice nij razumela. Ljudstvo še to pičlo zaupanja v urade izgublja in tega je germanizatorstvo krivo. Kaj hočemo reči, kakovo je ono, kakor je pri vskljenih razpravah pri sodiščih videti, da g. sporočevalci svoja le za obravnavo izdelana nazvestja (schriftliche Berichte) iz nemškega spisa težavno na slovenski jezik predstavljajo, ker so stranke slovenske. Ali tega sporočila, katerega le za obravnavo naredi in ga pri obravnavi sami zopet beró, ne smejo napraviti v slovenskem jeziku? — ne, iz nemškega se mora predstavljati, ker je uradni papir menda prenobel za naš „kmet-ski“ slovenski jezik.

## Listek.

### Deklamacija

*gospodične Urbanije Prevčeve v Kranjskej Čitalnici pri „Vodnikovoj“ besedi dne 31. jan. 1880.*

Pravljica pozabljena nam znani,  
Da bogovi stari so, pregnani,  
Naroda zaklade in spomine  
Sáboj nesli na strmé planine,  
Na snežnike, kjer Triglav se dviga,  
Kjer vihar razsaja, strela šviga,  
Kjer življenja nij in nij pomladi.  
Neprestani tam so skal ogradi,  
In bogovi svitili na vrhovih  
V belih tam prebivajo gradovih.  
Ob gradéh zakladi so ležali,  
Ktere vek za vekom so iskali:  
Lah zlatá v preváre in kupéje,  
Jekla za orožje sin Nemčije.

Pa slovenski sin iskat zakladov  
Je prišel pod nožje belih gradov.

V skalah suhega zlata torilo  
Najde, vidi biserov obilo.  
Nad zlatnim pak trohljen mečen  
Suhih vej razgrinja sivo plesen;  
Izmed vej, od maha skoraj skrita,  
Gleda lira stara, neočita.  
Toliko je biserov zlatnine,  
Da z njo kupiš bele tri grajščine!  
Kaj pa stara lira ti koristi?  
Sname z veje jo, mahú očisti,  
V strune segne. Kak lepó donijo,  
V skalnih stenah kak odmév budijo!  
V hipu z gromom skala se razgrne,  
In odprejo duri se srebrne;  
Iz visokih vrat pa stopi deva  
Mlada, vitka; haljina višnjeva,  
Pas rudeč jej tanke ude krije;  
Črno nje okó čarobno sijé;  
A po licih vdihnena je senca  
Tihe tožnosti — značaj Slovenca.

S krotkim glasom, ki srce ogreva,  
Te besede razodene deva:  
„Blagor tebi, sin dežele ródne,

Da pogum te v skale ne prihodne  
Vodil je pred Viline gradove!  
Sprimi tu naménjene darove,  
Ki jih tisoč let že hranim zate.  
Ah liro volí ali zláte,  
Ker ti dano nij oboje vzeti.  
Da pa moreš zmote se oteti,  
Predno zbiraš, to poglej zrcalo;  
Dni prihodnje tvoje bo kazalo,  
Kaj nakloti ti zlatá imetje,  
Kaj ponižne pevske lire vzetje.“  
Se ozrl mladenič je v zrcalo,  
Ki mu dni prihodnjost je kazalo,  
Dolgo gledal, nehal, zopet gledal.  
Kaj je videl, nikdar nij povedal,  
Kaj je čutil, nikdar nij izustil,  
(Morebiti v pesnih je zapustil).  
Od zlatá mladenič se obrne,  
Gorka solza se mu v óku vtrne,  
Gorka solza iz srcá sredine,  
Odkrivala duše bolečine.  
Liro prime, na srcé pritísne;  
Devi radostno okó zablísne.  
Ona dvigne v zrak se in v višavi

prijateljstvo otrok, naj ali za božično drevo ali sploh na korist bolnice mile darove ali v deparji ali v naturalijah oddajejo pri odbornicah gospé Vilhelmini Christ (v hranilničnem poslopi) ali pri gospé Magdaleni Güncler na Starem trgu ali v bolnici samej.

— (Dezertiral) je 24. januarja od tukaj vojak Josip Čuden od 17. dom. polka. Najbrž se je revežu tako po domu tožilo, da si je šel nekoliko ostre kazni zaslužiti.

— (Z Rakeka) se nam piše: Kakor ste uže poročali, splošno napravimo v restavraciji na „debeli četrtki“ ob 7. uri zvečer „domači večer s tombolo“ na korist stradalim v Istri in bližnjih notranjskih sodeželanov. Gledé na blagi namen in prijazne mejsobojne razmere naše tukaj in v okolici nadajamo se obilne udeležbe in sijajnega vspeha. G. Lavrič prepušti velikodušno klavir iz svojega salona in vodi sè svojo znano izvedenostjo zabavni del večera.

— (Letno poročilo tajnika „Sokola“) za čas od 1. januarja do 31. decembra se glasi: Slavni občni zbor! Kakor pri zadnjem občnem zboru smem tudi denes izjaviti, da je društvo „Sokol“ minulo dobo obranilo si slogu i prijateljstvo mej telovadci — simpatije na zunaj — svojo telovadnico in svoje premoženje; da je število članov naraslo, da telovadstvo in borenje vrlo napreduje pod požrtvovalnim vodstvom velezaslužnih bratov gg. Mulaček, Ginter in Kališnik, katerim kličem: živili! Izmej veselice, katere je „Sokol“ priredil, gre prvo mesto slavno znanej „Sokol-skeje maskeradi“ dné 25. februarja. Nad 600 gostov je rajalo pustni vtorek v prostorih čitalnice, kateri so bili po g. Eberlu z umetno izdelanimi tapeti zanimivo okinčani. Dné 25. marca bil je prvi „Sokolski večer“ v dvorani čitalnice. Programa prvi del bile so zanimive „meglene podobe“, a drugi del, berilo, komičen prizor, godba in mesto petja — deklamacija. Reditelj „večera“ je bil g. Franc Ravnikar. Pri slavnosti na čast srebrne poroke njiju Veličanstev pri sv. Ivanu poleg Trsta, kamor je bil „Sokol“ vabljen, a zaradi slabega vremena nij moglo iti, zastopal je društvo g. Hlavka in tudi pri serenadi, katero je napravil v isti namen pomnoženi pevski zbor naše ljubljanske čitalnice, se je udeležil „Sokol“, ter nosil baklje. Dné 15. junija napravil je „Sokol“ popoldanski izlet na „Ostri vrh“. Prelepo vreme izvabilo je 32 „Sokolovcev“ in mnogo gospode iz Ljubljane in ljudstva iz okolice. „Sokol“ je daroval na prostem pečenega teleta, a g. Stern vedro vina, in „Sokol“ so s tem postregli. Petje, telovadba, ples, govori vrstili so se v lepem redu. Reditelj tega veselega izleta je bil „Sokol“ H. Turk. Dné 23. junija prižgal je „Sokol“ velekrasen krës, kakor uže več let sem, na „Drenikovem vrhu“ in je privabil nešteto gledalcev. Dné 6. julija udeležilo se je 23 „Sokolov“ blagoslovljenja čitalnične zastave v Šiški. Ljudska ta veselica bila je izredno živahna in skrbno urejena. „Sokol“ je bil po odboru čitalnice častno sprejet in pri odhodu spremljan z godbo. Dné 13. julija priredili so predtelovadci Mulaček, Ginter in Kališnik „Sokolski večer“ z javno telovadbo, petjem in godbo. Ravnatelj in slavnemu pevskemu zboru čitalnice pripada topla zahvala za lepo veselico. Tretji izlet napravil je „Sokol“ 8. septembra v Cerknico k slovesnej besedi tamonjše čitalnice. Kedor se je tega izleta in veselice v Cerknici, na znamenitem jezeru,

udeležil, vžil je krasne ure, in nepozabljiv mu je ostal vtis čarobne svečanostne besede. Dné 14. septembra osnoval je „Sokol“ pri Kozlerji na vrtu na korist pogorelcem ljubljanske okolice dobrodejno veselico s telovadbo, godbo in plesom in z odličnim umetelnim ognjem, kojega je zdelal in prižgal „Sokol“ Franjo Legat v splošno radost in priznanje. Da si je program veselice v najboljšem redu se zvršil in je posebno telovadba občno priznanje zadobila, vendar je neki zlobni lažnjivec natvezil tukajšnjemu listu „Tagblatt“ „Sokola“ žaljivo sporočilo, katero je posnela tudi dunajska „Neue Freie Presse“. A oba lista sta na naše odločno zahtevanje óno notico kot popolno neresnično preklicala. Dné 11. oktobra konstituiralo se je zopet strelno društvo, ter zbralo si za odbornike gg. Zupančiča, Goliaša, Ginterja, Nollija in Armiča. Na „vseh vernih duš dan“ dné 1. novembra je „Sokol“ postavil na pokopališči novo od mizarja Klečnika umetno izdelano „piramido“ in v spomin umrlih bratov je slavni zbor čitalnice ob 1/4 na 4 popoldne zapel 3 žalostinke, za kar mu rečemo iskreno hvalo. Zadnjikrat v tekočem letu pa je „Sokol“ v mnogem številu javno nastopil, ter udeležil se na odličnem mestu sijajnega sprejema iz Bosne se vračajočih junakov domačega polka „baron Kuhn št. 17“ dné 26. novembra zvečer, in polkovni zastavi se je pripel v imenu narodnih društev krasni venes s trobojnicami in zlatim napisom: „Živili junaki domači! Narodna društva ljubljanska dné 26. novembra 1879.“ Omeniti mi je še žalostne dogodbe, da je tudi to leto nemila smrt vzela zveste društvenike Rudolfa Rebolja in Jožeta Potočnika. Bodi jim zemljica lahka! V 13 sejah je odbor skušal reševati ali reševal društvene zadeve. Od v občnem zboru 19. januarja voljenih odbornikov so stanoviti ostali gg. Drenik, Armič, Juvančič, Ravnikar in H. Turk, odstopili pa so gg. Mulaček, Ginter, Kališnik in Hribar. To bi bila tedaj slika društvenega gibanja v dobi enega leta, omeniti mi je le še, da je znabiti pri marsikaterem izmej Vas vzbudila se nevolja, da se je pri naših shodih in veselicah preveč potrošilo, a tem moram odgovoriti, da so pa bile naše veselice tako vse-

skozi izvrstno urejene in da so splošno ljudstvu tako vrlo dopadale, da zadovoljstvo z nami bilo je gotovo večje nego izguba na novcih, katere smo na čast drage domovine žrtvovali. —

## Razne vesti.

\* (Boj z volkom.) Dné 28. jan. se je Hrvat Ilija Vuković iz Selišta z volkom bojeval. Volk lačen hoče Iliji kozo odnesti, ali Ilija volku kozo iztrga in gre s sekiro nadenj. Volk nij bil pri volji mesnega obeda pustiti, za to pokaže Iliju ne le zobe, nego popade mu toporišče za ušesi in sekiro izpulji Iliju iz rok ter jo vrže v sneg, a Ilijo volk popade za levo roko. Ta se pa nij udal, temuč roko volku v žrelo bolj potisnil pa zver vrgel ob tla in jej na trebuh pokleknil, z desno roko nož izvlekel in volka zaklal. Volk mu je levo roko grdo zgrizel in desno oparal.

\* (Pod led.) Neki sremski Hrvat z imenom Žigrović je šel pretečeni vtorek s konji po ledu čez zamrzneno reko Dunav po drva. Ko se je s polnimi sanmi vračal in se uže kraju približal, udere se led in sani in konji padejo v vodo pod led, kmet pa si je komaj sam življenje otél. Konji so izginili brez sledu.

\* (Namesto srnjaka človeka ustrelil.) V občini Frauenberg v Muričnej dolini na Gorenjem Štajerskem je 30. jan. kmetski lovec na srne zaslišal šum v grmovji, mislil, da je tam srnjak in ustrelil tja, pa — zadel svojega tovariša, družega kmetskega lovca v gošči. —

## Dunajska borza 4. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

|                                    |     |      |        |     |
|------------------------------------|-----|------|--------|-----|
| Enotni drž. dolg v bankovcih . . . | 71  | gld. | 60     | kr. |
| Enotni drž. dolg v srebru . . .    | 72  | "    | 85     | "   |
| Zlata renta . . .                  | 84  | "    | 20     | "   |
| 1860 drž. posojilo . . .           | 132 | "    | —      | "   |
| Akcije narodne banke . . .         | 846 | "    | —      | "   |
| Kreditne akcije . . .              | 302 | "    | —      | "   |
| London . . .                       | 117 | "    | 05     | "   |
| Srebro . . .                       | —   | "    | —      | "   |
| Napol. . .                         | 9   | "    | 34 1/2 | "   |
| C. kr. cekini . . .                | 5   | "    | 53     | "   |
| Državne marke . . .                | 57  | "    | 90     | "   |

Išče se izobražen

(43—2)

## gozdar,

zdrav in čil, zmožen slovenščine in nemščine, in ki je uže pri večjih gozdnihi nasadih delaval. Ponudbe in spričevala pošljó naj se graščinskemu oskrbnistvu Gairach, pošta Laško (Tüffer) na Štajerskem.

## Čujte, glejte in strmite!

Blago od britanija-srebra, katero smo prevzeli od konkurzne mase nedavno na nič prišle velike tovarne za britanija srebro, ki ima celo tovarniško znamenje: „echte Britannia“, odda se za vsako ceno, ali bolje, **zastonj**. Po poštnem povzetju, ali kdor pošlje **6 gld. 70 kr.**, dobi vsagdo te-le stvari za četrti del prave vrednosti, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami;
- 6 „ jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa;
- 6 „ teških žlic za jedi od britanija-srebra;
- 6 „ žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvaliteti;
- 6 „ podnožnikov;
- 1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra;
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra;
- 6 kom. Viktorija-podstavkov, fino cizelirani;
- 2 krasna namizna svečnika;
- 1 salonski namizni zvonček od britanija-srebra, srebrnega glasu;
- 1 košek za kruh, masivni, od britanija-srebra.

42 kom. Vseh teh 42 rečij je izdelano iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela in se od pravega srebra tudi po 25 letnem rabljenju ne more razločiti, **za kar se garantuje**. V dokaz, da moje naznanilo

## nij sleparstvo,

zavežem se s tem javno, da, ako blago ne bi bilo po volji, je vzamem brez ugovora nazaj. Omenjam tudi mnogo meni pripisanih zahvalnih pisem, katera si bodem dovoljeval polagoma objavljati. — **Kdor hoče tedaj dobiti dobro in solidno blago a ne slabo za svoj denar, naj se obrne na:**

**A. Fraiss, Rothenurmstrasse 9,**  
gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN.

**Tuči.**  
3. februarja  
Pri Slonu: Dolenec  
iz Dunaja. — Wiedovitz  
iz Maribora. — Schneider  
iz Štajerja.  
Pri Mateti: Goldman,  
Hönigstein, Hradetz, R. bi-  
ček iz Dunaja.  
**Salonski premog**  
**razkrojena drva**  
in  
po najnižji ceni pri  
**A. Debevoji**, rimska cesta (Gradišče) 19.

porno društvo" v gledališči „Fenice“, bil je tako sijajen, da se čudijo tudi Italijani. Gledališče je bilo prenapolneno; nad 3000 oseb je bilo v prostorih in treba je bilo zapreti kaso, ker se nij moglo nobenega prostora več oddati. Uže ob 7. uri; prej ko se je kasa odprla, stala je množica pred gledališčem, ko pa so se odprla vrata, gnetli so se ljudje, da je bilo težko pri kasi red vzdržavati. Točno ob polu osmej uri zaigra godba, sestavljena iz mnogih okoličanov, „Naprej“. Gromovit dolgotrajen rokoplosk je skoro preglasil našo slovansko narodno himno in enako ko so zadnji akordi te velike pesni utihnili, nij nehal aplavs in morala se je ponoviti. Ko se zagrinjalo dvigne, predstavil se je lep prizor. Nad 80 domačih slovenskih pevcev, večji del v narodnej opravi, stalo je po stopnicah tako, da se je lahko vsacega videlo na odru. Zadel je hrvatska pesen „U boj“. Tudi to so morali ponavljati. Pohvala in rokoploskanje je bilo gromovito. — Ko se zagrinjalo v drugič dvigne, bila je vsa godba na odru, ubrano dala glas in v tem hipu zapojó pevcí s spremljevanjem godbe veličastno „Morje Adrijansko“. Vse je strmelo in občudovalo, da naši domači pevcí, kmetski sinovi iz okolice morejo take glasove in tako vajo imeti. Gledališče se je treslo od burnega odobravanja. Ko pride v imenu vlade g. dvorni svetovalec vitez Pozzi, kajti c. k. namestnika nij doma bilo, zaigra godba cesarsko himno. Vsi ostanejo s svojih sedežev in „živio“-klici cesarju zaorili so po gledališču. Slovani so s tem pokazali, da umejo spoštovati svojega vladarja in da smatrajo le v Avstriji — pravičnej vsem narodom — varno bodočnost svojo.

Igra Ogrinčeva „V Ljubljano jo dajmo“ se začne. Igralci so bili dobro na svojem mestu. G. Straus, Pavle bil je v pravem pomenu kranjski hlapec in je občinstvu jako dopadel. G. Dolinarjeva kot Neža kuharica, imela je nehvaležno rolo, igrati tercijalko, a izvršila jo je s pohvalo. Gospodična P. Hakelnova kot Roti'a znala je dobro pokazati, kako po kmetih govore boljše gospodinje. Nje sestra, gospodična J. Hakelj bila je kot Marica jako ljubeznjiva. G. Katalan Gašper predstavljal je kmetškega premožnega bahača prav dobro. G. M. Vadnu bil je študentovski doktor in je svojo rolo dobro izvršil. Ko je zagrinjalo padlo, je občinstvo gromovito ploskalo in pozivalo igralce na oder, odbor pa je podaril zasluženim igralcem velike šopke.

Za tem pride pesen „Što čutiš“, ki je bila od vse godbe na odru spremljevana. Ravno tako „Banovci“; tudi to, kakor vsako drugo pesen, so morali ponoviti. Mej burnimi živio-klici in rokoploskanjem podaril je odbor pevovodji g. Koščiti, učitelju na mestnej šoli v Trstu, krasen lovorjev venec s trobojnimi trakovi. Njemu gre vsa hvala za dobro vodstvo petja, mnogo se je trudil, ako se pomisli, da je moral hoditi v oddaljene vasi: Skedenj, Borkovlje in Rojan fante v petji podučevati. Štirje zbori: Skedenjci, Borkovljani, Rojanci in tržaški pevcí so pokazali, kaj da mora Slovenec v Trstu; akoravno so v prostej narodnej kmetске obleki, vendar se lahko merijo z marsikaterim mestnim zborom kake druge narodnosti. S tem je bila izvršena I. točka programa. Predsednik g. Dolinar je potem prosil, naj se občinstvo za eno uro, ker je počitek, v restavracijo odmakne, da se dvorana za ples pripravi. Še prej kot v enej uri so bili foteli proč, okrog vse počiščeno in začel se je ples.

Udeležba je bila tudi pri plesu velika, skoro gnuječa, plesalo se je v dvorani in na odru. Četvorko je vodil učitelj plesa iz Trsta prav lepo. V restavraciji so se vrstili zbori z lepimi narodnimi pesnimi.

Ako se pomisli, da je v Trstu, kjer so razmere drugačne od vsacega drugega kraja na Slovenskem, priredilo najmlajše slovensko društvo tako sijajno veselico, društvo, ki komaj nekaj mesecev obstoji, moramo se čuditi. Treba je, da Slovenci pokažemo, da tudi mi smo tu! Govorilo se je mnogo in vsake vrste po Trstu o tem koncertu. Ona italijanska druhal, ki črez slovansko Adrijo v Italijo škili, strahila je ljudi uže prej, da naj nikar ne hodijo v gledališče, da se bode kaka nezgoda pripetila. Vse hujskanje nij nič škodovalo nam. Narod naš je vrel v gledališče, akoravno je tu in tam kaka zlobna roka v črnej noči slovanski plakat sè zida strgala. Tudi taci se nij manjkalo, ki so bili od nevidne italijanske roke plačani nered delati, ali strah pred nami je prevladal njih in bilo je vse mirno, le najmanjši nered se nij pripetil.

Pretekli so časi, ko je z vspehom ščuvala italijanska stranka zoper nas. Nij več onega časa, ko se je sleherni bal slovenski v Trstu govoriti. Zdaj je uže položen majhen temelj tudi slovenske reči v Trstu, v prostem narodu.

Slovenskemu podpornemu društvu pa čestitamo za sijajen uspeh, katerega si je njega odbor pridobil le z nevstrašljivim delovanjem.

## Domače stvari.

— (Dr. Ferdinand Dominkuš), naš slovenski deželni poslanec za celjski volilni okraj, advokat v Mariboru in, kakor vsacemu izobraženemu narodnjaku znano, jeden glavnih podpornikov in zastopnikov narodne ideje na slovenskem Štajerskem, tudi prvi mej ustanovitelji tega našega lista, izvoljen je bil 3. febr. od večine državnega zbora za uda državnega sodnega dvora (staatsgerichtshof). Prvi narodni Slovenec na podobnem častnem mestu!

— (Imenovanje.) Deželni predsednik je imenoval koncipienta pri finančnej prokuraturi v Ljubljani Josipa Dobida za provizoričnega koncipista v istem uradu s plačo desetega dietnega razreda.

— (Umrli) je 3. t. m. Štefan Vrankar, župnik pri Jezeru na Koroškem.

— (Za meščane ljubljanske) so bili v zadnjaj tajnej seji mestnega odbora sprejeti gospodje: Jakok Matjan, Jurij Kunčič, Anton Fabjan, Alojzij Jenko, Matevž Zdešar, Jarnej Jemec, Janez Zor, Anton Mikulinič, Henrik Juh, Janez Novak, Andrej Pečnik, Janez Doberlet, Andrej Debevec in France Harich.

— (Za občane ljubljanske) pak so bili v zadnjaj tajnej seji mestnega odbora sprejeti gospodje: Janez Kozler, dr. Josip Poklukar, Valentin Grčar, Ernest Stöckl, Mihael Krašna, France Detter, Janez Hafner, Josip Čad, Jakob Nekrep, Tomaž Starin, Janez Češnovar, Jarnej Žitnik, Alojzij Kunst, Mihael Vavpotič, Peter Emich, Jarnej Zarli, France Sešek, France Pilko, Janez Prše, Janez Podlesnik, Anton Umberger, Janez Činkole, Alojzij Korzika in Janez Boltavzar.

— (Narodna čitalnica v Cerknici) napravi dné 8. februarja v prostorih gospoda Jožefa Milavca kostumiran ples s tombolo, h katerej veselici uljudno vabi čitalniški odbor.

Začetek bode ob 7½ uri zvečer. Vstopnina za ude 30 kr., z družino 50 kr., za neude 50 kr., z družino 80 kr.

— (Konfiskacija.) Zadnji list tržaškega slovenskega tednika „Edinost“ je bil konfisciran in sicer zarad dopisa „iz Prepolca na južnej srbsko-turške granici“. Mi smo slučajno dobili en ušel eksemplar konfisciranega lista in brali ta dopis, ki je močno nedolžen, naiven in — prazen, takó, da nam nij mogóče bilo uganiti, zakaj se je tržaškemu gospodu državnemu pravdniku nevaren zdel.

— (Nevarnost za mostove.) Pišejo iz Celja, da je na Savinji tak debel led, kakor ga ne pomnijo ljudje; ravno isto se iz Ptujja poroča od Drave, da ima ta reka silne ledene plošče nabrane. Kadar se vreme ojúži in se bode začel led tajati in po vodi goniti v velicijah tovorih, bati se je za mostove. Iz Celja se poroča, da je c. kr. cestar Sajko z dinamitom na Savinji vspešno led pri mostu razbil in misli, da je most tako iz nevarnosti otel.

— (Gradbe in zidanja zarad straje Primorcev.) Predvčeranjem so se začela dela gradbe in brambena zidanja ob bregovih Soče in na nasipu pri Ogleji, da si stradajoči Primorci morejo z delom kaj zaslužiti. V nekaterih dnéh se začné na državne stroške tudi cestna dela pri Kanalu; ravno tako bode preloženje ceste Gorica-Ajdovščina pri Črničah počenši začelo se. dotični inženér je baje uže na svoje mesto odšel. Tudi v Istri, kjer je od države namenjeno 135.000 gld. za javne stavbe, moralo se je delo uže začeti, tako, da bode dela zmožni del stradajočih zaslužek našel.

— (Pri Vodnikovej besedi v ljubljanskej čitalnici) sta gospé Grbičeva in Lavričeva, dve ljubi góstinji z Notranjskega, izbrano občinstvo skoraj bi dejal da očarali. Njima gre brezpogojna hvala in venec zadnje svečanostne besede, njima gre hvala kot umetnicama. Pariz bi bil v hudej zadregi, ko bi moral jednej izmej njiju dati jabelko prvenstva! Gospe Lavričeve krasen melodijozen glas in razločno izgovarjanje teksta opazovati smo imeli priliko pri dveh kompozicijah Mendelssohn-Bartholdi-jevij. Ali bodi si, da se nemška kompozicija dandenes v narodnih čitalnicah ne čuje rada, tekst sicer preveden na slovenski, ali naj je temu kaj drugega uzrok — hvaležno občinstvo nij poznalo meje svojemu priznanju, ko je gospa Lavričeva zapela — za nameček — še „Kje dom je moj?“ Občinstvo je sapa zadrževajoč sledilo čarobnim glasovom krasne slovenske pesni, katero se većinom tako barbarično trpinči. Tu je bil izraz, tu je Slovenka svojim rojakom opisavala z glasom, ki se prime srca, njih krasno domovino. Varijacija konca te pesni nas je močno spominjala na varijacijo, katero rabi navadno naš Meden, in katero je on uvedel. Ali hočem hvaliti tudi gospo Gerbičovo? Nepotrebna je taka hvala! Ona je popolnoma izšolana operna pevka, ki prema a vse pevske teškoče z lehka. Kolorature, kakor se nahajajo v Mayerbeerjevej „Pesni pažeta“, zahtevajo skrajno gibčnega glasu, da se glas ne lomi in ostane poslušalec pazljiv. Gospa Grbičeva je občinstvo popolnem očarala in navdušenost njegova je prispela na vrhunec, ko je potem še zapela našo prekrasno „Luna sije“. Ali, naj priznam še nadalje, da poleg čarobnih glasov obeh umeteljnic sta na poslušalstvo uplivali mogočno tudi njihni postavni osobi. Človek si uže nehote združuje v duhu lep, mičen glas z ljubezno

Kadar se naša načela izvrše, potem se bo dalo živeti. Pod g. Stremayrom in njegovimi sedanji drugovi se pa valjda ne bodo. In tako živimo dalje to dozdane „narodno“ življenje, pa — čakajmo in „potrpiamo“, saj smo se privadili, kakor osel pálice, ali berač mraza.

### Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 5. februarja. Novica, da je Kriegsau imenovan za naučnega ministra, bila je od avtonomistov v državnem zboru z veseljem sprejeta.

Liechtenstein je nasvetoval, naj se državna postava za ljudske šole na verske in narodne podlagi popravi (revidira).

Državni zbor se bode pred veliko nočjo zaprl in potlej bodo zborovali deželni zbori.

### Politični razgled.

#### Notranje dežele.

V Ljubljani 5. februarja.

Kakor iz predstoječega našega dunajskega telegrama posnemljemo, je novi naučni minister uže imenovan in sicer je s tem ministerska kriza parcijelno rešena naše stranke ngodno. Vitez pl. Kriegsau, velik osebni prijatelj Clam-Martincev, je konservativec in Slovanom prijatelj, torej od njega se smemo nadejati, da bode glavne napake naših šol v narodnem oziru odstranjeval, in na naše šole nastavljal naše narodnjake, ne pa nemških agitatorjev, kakor jih nam je njegov prednik pošiljal v deželo.

V državnem zboru je bila 3. febr. odobrena vladna zakonska predloga o bosenski upravi s potrebno večino dveh tretjin glasov. Pri tej priliki se je videlo, da je nemška ustavoverna stranka čez plot vrgla svoja prejšnja načela, obrnena proti okupaciji Bosne, ker je zdaj večidel glasovala za vladno predlogo. To kaže, da ustavoverci niso tako trdni v svojem prepričanju, kakor sami pravijo. — Od desnice sta pri tej priliki govorila Čeha Brauner in Rieger. Oba sta izrazila svoje simpatije bosenskemu prebivalstvu. Prvi je naglasil, da je agrarno vprašanje (kako naj se zemlja tudi krščanskim Bošnjakom v last razdeli) glavno vprašanje, ki pa naj se ne rešuje zoper želje Bošnjakov samih, katerih jezik in narodnost naj avstrijska vlada tudi spoštuje. Dr. Rieger je dejal, naj Avstrija pazi, da v Bosni izpolni one terjatve, ki jej jih naklada krščanstvo in civilizacija. On zato obžaluje, da v postavi nij nič več svobode in nič o samodoločbi naroda o osodi svoje.

Te mladentéu besede pravi:

„Tvoja rojenica, pevska Vila,  
Sem začarana, pregnana bila  
Tisoč let v ledene te gradove.  
Ti razušil moje si okove!  
Prosta tebi zdaj bom pot kazala,  
Tvojeji liri pesni vdihovala!  
Moč, ki daje zmaga jo krvava,  
Bratov rodni v sužnost ponižava,  
Rop pokojnega sosedu doma,  
Čast iz večnih zakonov preloma  
Drugim narodom naj bo lastina.  
A ti, mila moja domovina,  
V miru in pravici tvoja čast je,  
Pesni in umetnost tvoja last je!

Pesnik, vesten varuh bodi  
Pesni, božjega daru!  
Naj te v lépo, svétlo vodi  
Genij tvojega stanu!  
Kar iz srca v srce sega,  
Kar navdušenost budi,  
Pesni tvoja naj razlega,  
In na veke naj doni!  
Základ národa najdraži

### Vnanje države.

Novine poročajo, da so pri volitvah v Bolgariji zmagali „radikalci“. Udeležba je bila majhena. Stranka Karavelova baje da razširja novico, da se bode knez Aleksander (ki je šel te dni v Rusijo) odpovedal prestola. V nenavzočnosti kneževje vladata metropoli Klemen in ruski diplomatični agent Davidov.

Italijanska vlada je turški ponudila svoje posredovanje v črnogorskem pitanju; ona predlaga, da bi se Črnogorcem dalo na mesto Guzinja Kuči-Krajin o.

V francoskem senatu je bila republikanska večina in sloga dvomljiva postala, vsled česar se je vlada imela bati, da nova postava o nauku, ki se cerkvi jemlje in čisto državi izroča, ne bode dobila večine. Zdaj pa telegrafirajo, da je zopet večina za to postavo gotova.

Na Angleškem se vlada boji, da bode v prihodnjem parlamentu, ki ima skoro odpreti se, opozicionarci hudo napadli jo zavoljo dolge brezvpešne vojske v Afganistanu in malovspešne, a krvave in drage vojske v Zuluskeji deželi.

### Dopisi.

Iz Kropce 3. febr. [Izv. dopis.] (Zahvala dr. Vošnjaku.) Razveselilo je nas fužinarje, ko smo brali v „Slovenskem Narodu“, da je slovenski poslanec, gosp. dr. Josip Vošnjak v budgetnem odseku državnega zbora poleg industrije svojega volilnega okraja zagovarjal tudi domačo industrijo sploh in poudarjal tudi našo Kropo, ki producira železnino; in z veseljem smo brali dalje, da je vladni referent o teh industrijalnih šolah v trgovinskem ministerstvu izrekel, da bode vlada prav rada ustregla željam dotičnih krajev, ako se oglašé. Tedaj se mi Krópnčanje za gotovo nadejamo, da bosta trgovinska zbornica in deželni odbor v Ljubljani vse potrebne korake storila, da se izvede, kar bi bilo v neizrečeno korist za Kropo in vso okolico, ako se nam s tako šolo pomore, da bomo lažje konkurencu tujih fabrik zmagovali. Potem je nam le še treba, da bi se gozdarske zadeve v Jelovici uže vendar enkrat uredile, da bi se fužinam izročilo v last, kar njim po pravici gre. — Zato, ker se je dr. Vošnjak oglašil tudi za interese Kropce, poslali so tudi tukajšnji vodje in lastniki fužin sledeči telegram na Dunaj:

„Gospod dr. Vošnjak, državni poslanec. Za Vašo dné 30. januarja t. l. v odseku državnega zbora izrečeno željo in Vaš zagovor o podpori za železno industrijo v Kropi se Vam podpisani vodje in lastniki fužin v Kropi lepo zahvaljujejo in priporočajo še v prihodnjič ob priliki povzdigniti svoj glas za podporo in po-

speševanje naših pravic. Fužinarstvo zgornje in dolnje Kropce, dné 3. februarja 1880. France Pirc m. p., Jarnej Pirc m. p., Matija Pirc m. p., Ivan Zupan m. p., lastniki v dolnji in zgornji Kropi; Benj. Šuler, vodja in lastnik v dolnji Kropi; Karl Pibrovec, vodja in lastnik v zgornji Kropi.“

Blagovolite, g. urednik, to zahvalo napisati dati, da se izvé, da smo hvaležni ónim, ki se za interese domačega delavca potegnejo.

Iz Ljutomera 1. febr. [Izv. dopis.] Dopisnik „Tagesposte“ iz Ljutomera uže nekaj časa sem o samih „zugih“ sanja. Pred kratkim časom je pisal vsled županove volitve o imposantnem „fakelzugu“, zdaj pa o priložnosti pogreba penzioniranega kancelista in protestanta N. o velikanskem „leichenzugu“, in v prihodnje bode morebiti še o kakem impozantnem „narrenzugu“ kaj vedel poročati. Ta poslednji utegne pa res biti impozanten, ako bode g. dopisnik „Tagesposte“ pri njem v resnici in naravi take „purzelbäume“ delal, — ali po domače kozle drl, kakor jih je v svojih dveh omenjenih dopisih na papirji. Kar se tiče „leichenzuga“ o katerem hočemo ravno stvar pojasniti — ker „fakelzug“ bil je nekako le bolj otročja igrača, to moramo mahom omeniti, da razen žalujoče familije nij bilo, kakor sploh nikjer, nobenega posebnega ginenja; kar se pa tiče demonstrativne udeležbe zastran župnikove intolerance, to moramo pred takim prižkanjem resno naše ljudstvo zagovarjati, ker to smo prepričani, da razen g. dopisnika, ako se je prav za prav sprevoda udeležil, na take demonstracije nihče ni mislil nij. Tržanje poznali so pokojnega ves čas njegovega dolgotrajnega tukajšnjega bivanja kot poštenega in pravičnega moža, in so mu torej tudi svojo poslednjo čast skazali, a pri drugih g. dopisnik nij bilo družega, kot radovednost — „neugierde“. — Proti spočitaniu intolerance bode se g. župnik iz svojega cerkvenega stališča najbolje sam znal braniti, mi pa, in z nami vsak pošteno in če tudi liberalno misleči katoličan ne moremo v tem nobene krivice opaziti, ako se komu, ki je bil cel čas svojega življenja v zvezi svoje cerkvene občine in svojemu verskemu prepričanju zvest ostal, ob času smrti obredi kake druge cerkve, in to prav za prav ni njemu, temuž tretjim osobam odrečejo. — Kar se pa tiče sorodnikov v misli stoječega pokojnika, ti pa dobro vedó, da ako si je pokojnik v svojem dolgotrajnem življenju uže tukaj nebesa zaslužil, kar mu iz srca privoščimo, mu jih potem nobena moč, najmenj pa godrnjanje dopisnikovo odvzeti, pa v protivnem slučaju tudi pridobiti ne more.

Da bi pa g. župnik s cerkvenimi obredi, torej tudi z zvonovi itd., ki so od udov katoliške cerkve, in to samo za nje oskrbljeni, „gscheffe“ delal, tega mu, mislimo, niti sam g. dopisnik ne bi oprostiti mogel. G. župnik pa tukaj nij imel samo domišljije takih, ki so denes Turki, jutri protestanti in nazadnje vse drugo, kakor kar so v resnici, temuž versko prepričanje celote svojih faranov opazovati. Ker pa se po Ljutomeru raznaša glas, da tudi narodna stranka obsojuje postopanje g. župnika v tem slučaju, in ker vemo, da je to samo manever, da nas razdvojijo, zato očitno izrekamo, da naše narodnosti in svetinje vere po izgledu naših starih si ne damo odvzeti!

Iz Trsta 2. febr. [Izv. dopis.] Slovenski koncert, katerega je napravilo „Slovansko pod-

Izročén je tebi: — čast:

Tvoja pesem narod blaži,  
Ali ga drvi v propast.  
Neba zvezda, trne s tira,  
Vgasne. — Tak je tvoj uzor:  
Če ti v nizkost tone lira  
Tebi narodu je mori!

Vila vtihne. Kvišku se dvigava,  
V svitlo mēglo nje živót razplava;  
Svitli žar na pesnika posije;  
Nanj gorečén dihľaj se razľije:  
Vnel srčé je, da je vse čutečé,  
Vnel okó je, da je vse videčé.

Nikdo potlej nij do Vile gráfov  
Našel pota, ni do nje zakladov.  
Časi pa, ko nočni pokoj krije  
Plan in góre, na Triglavu sije  
Rujnih žarkov živo trepetanje.  
In takrat se v liri šumotľjanje  
Obudi nemirno; strune vdajo  
Roki se nevidni, in šéptajo:  
Vila še nad nami čuje,  
Pa, ko nekďaj, ne žaluje.

vnanjostijo; slična toaleta obeh gospij je tudi očem dobro dela. — V dvospevih: „Jesen“ od Mendelsohn-Bartholdi-ja in „V noči“ od Grbica smo imeli priliko opazovati čudodejen crescendo in decrescendo obeh umetelnic; zadnje omenjeno kompozicijo od našega rojaka je poslušalstvo glasno priznavajoč sprejelo in g. Grbica na oder poklicalo. Njegova kompozicija se uže v prvih taktih, kar se tiče spremljevanja na glasoviru, ugodno ter izredno odlikuje od drugih sličnih skladb. Gospoda Klein in Parma, jurista, sta oba nadeje polna goslarja. Svirala sta kompozicije od Beriota, poleg Paganinija prvega mojstra, ki je na goslih jel rabiti takozvane flageoletne glasove, ter od Dancle. Gospod Parma je tehnično na trdnih nogah, a g. Klein zna iz goslij več čuvstva izvesti, glasovi so polni. Čitalniški pevski zbor, polnbrojen kakor pred letom dni, je z običajno si preciznostjo pel dva velika zbora: Hajdrihovo najlepšo skladbo „Adrijansko morje“ in B. Ipavčevo „Kdo je mar.“ Da bode popolno to poročilo, zabiti ne smem spremljevanja na glasoviru k posamnim pevskim točkam in — plesu. Požrtvovno sta prvo delo prevzela g. Grbic in gospica Orlova, svojo nalogo pa sta izvršila v popolno zadovoljnost vsega občinstva, za kar jima gre odlično priznanje. R—ski.

### Razne vesti.

\* (Naša cesarica) je šla na Irsko. Dne 4. t. m. je prišla v Dublin, potem odpotovala v Kilcok, kjer je bila s slavalokom sprejeta. — Cesarjevič Rudolf pak je prišel isti dan v Draždane, kjer ga je saski kralj slovesno sprejel.

\* (Nabiranje darov.) Amerikanski veliki časnik „Newyork Herald“ naznanja, da bode za stradalajoče Irce nabiral darove, in precej sam podpiše velikansko svoto 100.000 dolarjev. To so le amerikanski časniki, ki morejo nabor s tacim izgledom začeti!

\* (Spet nesreča na železnici.) Iz Pariza se telegrafira 4. febr.: Ker je bila megla, zgodila se je na zapadnej železnici nesreča. Mašina in vagoni železničnega vlaka so se razbili, 12 popotnikov je mrtvih, 40 je bilo ranjenih, več se jih pogreša.

\* (Tapeciranje spisemskimi markami.) Poštar v Pyritz na Pomeranskem v Prusiji je pri trgovcih in vseh, ki so mnogo pisem dobivali, zbiral rabljene in s kovrtov odlučene marke tako dolgo, da jih je imel dovolj, da je vse štiri stene svoje sobe z njimi tapeciriral. Potreboval jih je baje 72.202.

### Tužci.

4. februarja:

Pri Slonu: Weiss iz Dunaja. Blažič iz Maribora. — Grof Lichtenberg iz Dolenjskega. Blažon iz Bosne.

Pri Mallié: Lumin, Schopper, Lederer, Biech. Wengraf, Fentier, Goldschmidt iz Dunaja.

### Dunajska borza 5. februarja.

(Izvirno te egrafično poročilo.)

|                                    |     |     |        |    |
|------------------------------------|-----|-----|--------|----|
| Enotni drž. dolg v bankovcih . . . | 71  | gl. | 90     | kr |
| Enotni drž. dolg v srebru . . .    | 72  | „   | 90     | „  |
| Zlata renta . . .                  | 85  | „   | 10     | „  |
| 1860 drž. posojilo . . .           | 132 | „   | 20     | „  |
| Akcije narodne banke . . .         | 845 | „   | —      | „  |
| Kreditne akcije . . .              | 303 | „   | 80     | „  |
| London . . .                       | 117 | „   | —      | „  |
| Srebro . . .                       | —   | „   | —      | „  |
| Napol . . .                        | 9   | „   | 34 1/2 | „  |
| C. kr. cekini . . .                | 5   | „   | 53     | „  |
| Državne marke . . .                | 57  | „   | 80     | „  |

### Službe

vsem, ki pisati znajo, na pismene, štempljane in z markami za odgovor obožene prošnje na c. kr. min. dov. gen. agencijo, sv. Florijana ulice 46, v Ljubljani. (46—1)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Najboljši

salónsk premog

in

(44—4)

razkrojena drva

po najnižji ceni pri

A. Debevoč, rimska cesta (Gradišče) 19.

## Naznanilo

posestnikom zemljišča in gospodarjem.

Kakor znano, je Srbija potrdila zakon za nase-ljevanje, ter dobi jedna rodbina 4 hektare polja in 2000 □ metrov zemlje za zidanje hiše. — Ako je rodbina velika, dobi po vrhu vsak 16 letni mladenič še 2 hektara zemljišča. Razen tega dobi pa tudi še žita za setvo, ali po se mu posodi noveev. Kdor se hoče tedaj tam doli naseliti, naj se pismeno obrne do zastopnika Josipa Kosta Wainer-ja v Belgradu, ki vse potrebno preskrbi in natančneje pove. — Pismu naj se za troške priložita 2 gold. (45—1)

Štev. 542.

(35—3)

## Razglas.

Visoka c. k. deželna vlada je z dopisom dne 6. januarja 1880 št. 227

16. februarja 1880

kot tisti dan določila, ko se bodo domači žrebci iz političnih okrajev mesta Ljubljane in okolice ljubljanske, kateri se hočejo za pleme rabiti, pregledavali.

To se lastnikom žrebcev iz omenjenih političnih okrajev naznani s pristavkom, da se pregled določeni dan ob 10. uri dopoldne v tukajšnji živino-zdravilnici na poljanskej cesti prične, in da se dotične tiskovine za zapisnik in izkaze kakor doslej v tiskarnici Klein & Kovač dobodo

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 17. januarja 1880.

Župan: Laschan.



# Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

## Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celem Evropi, zadele so tudi Svico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinejšega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pade ehko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Proti povzetju, ali vpošiljavi male svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejšo repasirano uro skoraj na polovico zastoj. Vse ure so natanko repasirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzememo, in z drugo zamenjamo.

### Izpisek ur.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnim okrovom in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenotke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinder-uhr) v težkih giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, jeden komad preje gl. 15 zdaj le gl. 5.60

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektrogalvanično pozlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenotek regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odo-

brenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolesjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastoj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov stenskih ur v najfinejšem emailiranem okviru z zvonilom, repasirane, preje jeden komad gl. 6, zdaj le gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 5.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsakih osem dni, fino na trenotek regulovane, lepe, in impozantne. Ker je taka ura po minolih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15.75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: Uhren-Ausverkauf

(594—5)

VON

Philipp Fromm, Uhrenfabrik,  
Wien, Rothenthurmstrasse Nro. 9.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.